

СТАРИ РОГАЧ

У пола Јароша на брегу,
пркоси рогач стари,
испод њега у снегу,
скривена сећања и чари.

Још одзвања галама,
кад играсмо жмурке и клиса,
срећа се рађала у нама,
ту нам судбине исписа.

Ту где је рогач љути,
започе и љубав нека,
где расте маслачак жути,
и мирисна трава мека.

Одатле расејани по свету,
пратисмо судбине своје,
враћасмо се ко пчела цвету,
где нам гробови предака стоје.

Угљеша Слијепчевић